

[Poulsgaard]

– skrev Berlingske Tidende: »Nyt TV-hus til 100 mill. kr. står endnu tomt.« Også den 1. januar 1981 havde Berlingeren en hård kritik af den nye teknik i Danmarks Radio, der er indkøbt for 200 mill. kr., men ikke bliver brugt. Og i Jyllands-Posten for den 8. januar i år kunne man læse, at Danmarks Radios TV-studie i Åbenrå bruges som lagerlokale.

Og så det sidste: nu kan vi forvente en licensstigning; der er nogle, der snakker om 14 pct.: 14 pct. forlanger man at befolkningen skal betale mere, samtidig med at man skærer sendetiden ned. Samtidig med at alle andre i dette land skal holde igen, forlanger man derude endnu større licensmidler. Det eneste, man kan finde ud af derude, er simpelt hen at blive enige om, at Dallas er noget skidt. Det er noget, som 2,8 mill. mennesker elsker, men de kloge hoveder derude synes altså ikke, det er godt.

Når man tager sådan nogle spredte betragtninger her indledningsvis, kunne der være et og andet, der tydede på, at der vitterlig, fru kulturminister, trænger til at blive gjort noget, og det nytter ikke, at folkettinget skubber det ansvar fra sig. De har haft alle mulige chancer derude for at bevise, at de kunne drive det, men de kan ikke noget som helst andet end holde møder. Vi ved jo alle sammen, at de danskere, der er så heldige, at de kan se Sverige, Tyskland eller andet, hurtigt skruer om på disse kanaler. Det eneste, man kan finde ud af i Danmarks Radio, er at have det godt selv og så sætte licensen op, og derfor ville jeg håbe på, at ministeren nu ville komme bort fra den negative indstilling, hun før har haft til, at der skal ske ændringer i Danmarks Radio, så vi måske også kan få taget hul på debatten om, hvorvidt vi skal have reklamefinansieret radio og fjernsyn i Danmark.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Anledningen til denne debat er jo ikke så meget et spørgsmål, som det er et postulat, et postulat, der går ud på, at Danmarks Radios økonomi skulle være usund; men med den sidste tilføjede begrundelse, som hr. Poulsgaard, der har rejst debatten, giver, nemlig at han ønsker genåbnet en debat om reklamefinansieret TV, er vi jo kommet på kendt grund igen. Det er jo et spørgsmål, som er

blevet rejst den ene gang efter den anden af det samme parti.

Der har været megen presseomtale af Danmarks Radios forhold i den senere tid, netop omkring juletid. Jeg har fulgt den med megen opmærksomhed, og jeg har fulgt den med tiltagende uro, for jeg har måttet spørge mig selv: hvor meget hold er der i disse sammenligninger, som Jyllands-Posten har bragt, mellem Danmarks Radios økonomi og produktivitet og radiofoniernes i andre lande, altså med hensyn til omkostningsniveau, personalestørrelse og licensafgifter? Forholdet er jo det, at sammenligneligheden imellem de forskellige landes statistik ikke er umiddelbar.

Danmarks Radio har foretaget nogle beregninger, som giver et mere realistisk sammenligningsgrundlag. De viser nemlig, at Danmarks Radio befinder sig i den dyre ende, hvad licensen angår, men ikke den dyreste. Det viser sig også, at vi deler skæbne med de andre nordiske lande og med lande som Schweiz og Belgien. Det vil altså sige, at vi har samme vilkår som andre lande, der har et lille eller et begrænset befolkningsunderlag til at betale det, det koster at drive en tidssvarende radio- og fjernsynsinstitution.

Yderligere må vi, når vi betragter licensens størrelse, være opmærksomme på, at i Danmark er der lagt moms på licensen. Vi indkræver hvert år 200 mill. kr. i moms over licensen; det gør man ikke i andre lande. Vi har i Danmarks Radio et indtægtstab, kan man kalde det, på omkring 70 mill. kr. om året, fordi der er reduktioner for folke- og invalidepensionister; noget tilsvarende indgår ikke i andre radiofoniers regnskaber.

Trækker vi moms fra, kommer den danske licens ind på en tredjeplads, og sammenligner vi – og det er jo nok det væsentlige – i forhold til lønniveauet, er vi nede på en femteplads. Det er ikke kritisabelt i betragtning af det meget begrænsede befolkningsgrundlag, som jeg lige nævnede.

Jeg er helt klart informeret om, at radiatorådet udfolder meget stærke bestræbelser på at holde deres driftsbudgetter nede og på at finde frem til rationaliseringer og besparelser, som ikke giver fald i kvaliteten, og som navnlig ikke må gå ud over Danmarks Radios egenproduktion. Jeg vil gerne sige ganske klart her, at vi forventer af radiatorådet og af Danmarks Radio, at man med megen omhu